

Abstrakt

Pařížská dohoda představuje přelomovou mezinárodní dohodu o ochraně životním prostředím, které byla věnována rozsáhlá politická, novinářská a akademická pozornost, a Spojené státy americké hrály v procesu vyjednávání klíčovou roli. Tato práce předkládá ucelený přehled faktorů, které mohou ovlivnit přístup USA k mezinárodní environmentální politice, a zaměřuje se na podrobnou analýzu rétoriky amerických federálních politických elit k tématu Pařížské dohody, přičemž srovnává dvě časová období — druhé funkční období presidenta Baracka Obamy, a období administrativy Donalda Trumpa. Analýza prokazuje silné propojení politické ideologie se stranickou příslušností a významný vliv vysoce polarizovaného systému dvou politických stran na environmentální rétoriku USA. S použitím Putnamovy teorie two-level game však případová studie také ukazuje, že i demokratičtí politici přistupovali v určitých případech k otázce Pařížské dohody pragmaticky v tématech jako jsou americká ekonomika, hospodářský růst nebo vedoucí postavení USA v mezinárodní politice. Tato práce představuje rétorické přístupy, v nichž se stranická a ideologická polarizace odráží v tom, jak jsou témata související s Pařížskou dohodou rámována a prezentována, nikoliv jaká témata jsou vybrána a rétoricky pokryta, protože bez ohledu na to, zda jde o demokraty nebo republikány, prezidenti i kongresmani adresují stejné publikum — americkou veřejnost. Práce přináší nový pohled na rétorické strategie amerických federálních politických elit na téma mezinárodní environmentální politiky a poukazuje na rozdíly, ale i podobnosti mezi demokratickým a republikánským přístupem.